

Ne csinálj sötétet!

A kisgyermek esti lefektetése, altatása nem mindig megy könnyen.

A szinte szertartássá formálódott altatás része a lámpa lekapcsolása. „Anyá, ne csinálj sötétet!” - mondja ilyenkor édesanyjának sok gyermek, akikben természetes félelem él a sötétségtől, mindattól, amit nem látnak. Elgondolkozok e gyermeki kérésen. Lehet-e sötétet csinálni? Fényt lehet gyújtani, a lámpát fel lehet kapcsolni, és így világosságot lehet csinálni. Ha a fényt megszüntetjük, akkor keletkezik a sötétség. Világosságot tehát lehet csinálni, amikor sötétség vesz minket körül, de tudunk-e sötétet csinálni? Fényes nappal nem lehet meggyújtani egy feketeséget, sötétséget sugárzó lámpát. El lehet zárni a fény útját, meg lehet akadályozni a fény bejutását a szobába, el lehet sötétíteni egy helyiséget, de ezt még nevezzük annak, hogy tudunk sötétet csinálni.

Az adventi időben érdemes elgondolkozni a világosság és sötétség titkán. Ilyenkor már egészen rövidek a nappalok és hosszabbak az éjszakák, a nap folyamán sokkal tovább tart a sötétség,

mint a világosság. Persze zavar minket a sötétség, ezért gyújtunk ezernyi égőt mindenfelé. A nappal rövidülése és az éjszaka hosszabbodása nem folytatódik örökké, éppen karácsony táján következik a fordulat, a téli napforduló, amikor végre elkezdene hosszabbodni a nappalok. Éppen a napforduló miatt kezdtek el évszázadokkal ezelőtt a keresztények december 25-én ünnepelni a karácsonyt, Jézus születését, hiszen a világ Világossága. Az ő jövele fényt hozott a bűn homályában botorkáló emberiség számára.

Advent 3. vasárnapján Szent János evangéliumából olvasunk egy részletet,

az ő művének bevezetéséből, az Igehimnuszából, amely Isten Fia megtestestülését, világba jövetelét igyekszik leírni. Jelképes tanítás ez. János evangélista azt próbálja megérteni és megértetni az olvasókkal, hogy az örökkévaló Isten időbeli létezését vállal, a láthatatlan Isten látható emberi alakot vesz fel. Isten, akinek nincs teste, most emberi teste öltözik. Az evangélista először Keresztelő Jánosról, a Megváltó előfutáráról beszél: „János azért jött, hogy tanúságot tegyen, tanúságot a világosságról, hogy mindenki higgyen általa. Nem ő volt a világosság, hanem azért jött, hogy tanúságot tegyen a világosságról”.

Egy kis lámpás

Isten világosságot akar gyújtani minden ember számára, de a szabadsággal rendelkező ember nem engedi, mert nem akar fényben, világosságban élni. Sok ember jobban érzi magát bűneinek sötétségében.

A bűn sötétségét mi magunk teremtjük meg magunk körül és magunkban, lelkünkben. Isten, aki szabadsággal ajándékoz meg minden embert, megengedi ezt. Engedi, hogy az ember elforduljon tőle, a Világosságtól és elvonuljon a maga sötétségébe. Az adventi időben az a vágyunk, hogy Isten Fia ne félelmetes villámként lépjen be az életünkbe, hanem meggyújtson egy kis lámpást a lelkünkben.

Az újjászületés kegyelme

Uram, Jézus Krisztus! Te egykor bűnbánatot hirdettél a népnek és megtérést vártál az emberektől.

Evangéliumod üzenete arra ösztönöz, hogy szembenézzek önmagammal, bűnös múltammal, életem hibáival. Segíts felismernem mindazt, amin változtatnom kell, s amin a te kegyelmeddel változtathatok. Adj szívembe igaz bűnbánatot! Add nekem a Szentlélekben való újjászületés kegyelmét! Mutasd meg nekem, milyen úton induljak, s mit vársz tőlem a jövőben! Adj nekem erőt, hogy haladjak a lelki felkészülés útján és találkozhatssak veled, az Isten Fiával.

**Advent 3.
vasárnapja**
Iz 61,1-2a.10-11
1Tessz 5,16-24
Jn 1,6-8. 19-28

Hétfő
Jer 23,5-8
Mt 1,18-24

Kedd
Bir 13,2-7. 24-25a
Lk 1,5-25

Szerda
Iz 7,10-14
Lk 1,26-38

Csütörtök
Én 2,8-14
Lk 1,39-45

Péntek
1Sám 1,24-28
Lk 1,46-56

Szombat
Mal 3,1.23-24
Lk 1,57-66

**Advent 4.
vasárnapja**
2Sám 7,1-16
Róm 16,25-27
Lk 1,26-38